

Kirpinin Gümüř Anahtarı

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Gümüş Anahtarı

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanda, meşe yapraklarının yumuşak, çıtır çıtır bir halı oluşturduğu sıcak bir köşede, Harry adında küçük bir kirpi yaşırdı. Dikenleri sıcak kahverengiydi ve uçları krem rengiydi; krem çizgili küçük kırmızı bir atkı takardı. Harry her sabah keşfe çıkardı, çünkü binlerce sorusu ve yalnızca birkaç cevabı vardı. Bugün, yaprakların hangi sırrı sakladığını merak ediyordu.

Harry bir eğrelti otunun altını kokladı ve bir kütüğün arkasına baktı. Sonra gözüne parlayan bir şey takıldı. Yaprakların arasına yarı gömülmüş, mavi bir ipte gümüş bir anahtardı. Harry onu aldı ve defalarca çevirdi. "Sen neyi açıyorsun?" diye fısıldadı. Anahtar hiçbir şey söylemedi, ama bir sır biliyormuş gibi parıldadı.

Harry anahtarı boynuna bağıladı ve Sincap Ağacı'na doğru yürüdü; orada Sage adlı sincap meşe palamutlarını ayırıyordu. Sage'in yuvarlak yeşil gözlükleri ve pirinç tokalı taba rengi bir çantası vardı. "Sage, bak!" diye seslendi Harry. Sage anahtarı iri kehribar gözleriyle inceledi. "Bu eski görünüyor," dedi. "Belki çok eski bir şeyi açıyordur. Hadi öğrenelim!"

Sage çantasından buruşuk bir harita çıkardı. "Anahtarın üzerinde küçük bir meşe palamudu işareti var," dedi. "Bu, eski meşe korusuyla eşleşiyor." Harry'nin kalbi heyecandan güm güm attı. Böğürtlenlerin ve eğrelti otlarının yanından geçerek haritanın kıvrımlı çizgisini takip ettiler. Harry yol boyunca sorular sordu, Sage de elinden geldiğince cevapladı.

Korunun kenarında, mor bir şala sarınmış Olive adlı baykuşla karşılaştılar. Altın rengi gözleri yavaşça kırpıldı. "Bir meşe palamudu anahtarı!" diye öttü. "Saklı ve unutulmuş bir orman tiyatrosu hakkında bir hikâye hatırlıyorum." Harry'nin dikenleri karıncalandı. "Bir tiyatro mu?" diye nefesini tuttu. Olive başını salladı. "Uzun zaman önce hayvanlar orada gösteriler düzenlerdi. Ama sarmaşıklar büyüdü ve herkes unuttu."

Olive piring cep saatine baktı ve gülümsedi. "Eski taş yolu takip ederseniz onu bulursunuz. Ama yol sarmaşıklarla kaplı." Harry Sage'e baktı, Sage de Harry'ye. "Bunu yapabiliriz," dedi Harry cesurca. "İhtiyacımız olduğunda yardım isteriz." Olive onlara bir tüy verdi ve "Kaybolursanız bunu sallayın," dedi.

Taş yol eğrelti otları ve yosunlar altında gömülüydü. Harry iterek ilerledi, küçük bacakları çok çalışıyordu. Sage önu görmek için bir ağaca tırmandı. "Büyük bir sarmaşık yığını görüyorum!" diye seslendi. "O olmalı!" Harry acele etti, ama sarmaşıklar kalın ve dolaşıktı. "Daha fazla ele ihtiyacımız var," dedi Sage. "Ya da patiye," diye ekledi Harry sırtarak.

Tam o sırada, sarı önlüğüyle Rosie adlı tavşan hoplayarak geldi. Elinde papatyalarla dolu bir sepet taşıyordu. "Merhaba! Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?" diye sordu. Harry ona anahtarı gösterdi ve tiyatrodan bahsetti. "Ah, ne heyecan verici!" dedi Rosie. "Ben bir şeyleri temizlemede iyiyimdir. Bırakın yardım edeyim!" İnatçı bir sarmaşığı çekti ve sarmaşık bir yırtılma sesiyle gevşedi.

Üç arkadaş birlikte çalıştı. Rosie sarmaşıkları çekti, Sage pençeleriyle kesti ve Harry kökleri kazıdı. Yavaşça ahşap bir tabela ortaya çıktı. Üzerinde solmuş harflerle ORMAN TİYATROSU yazıyordu. Harry'nin gözleri kocaman açıldı. "Buldük!" diye sevindi. Ama giriş hâlâ bir yosun perdesiyle kapalıydı. "Şimdi ne olacak?" diye merak etti Rosie.

Harry boynundaki anahtarı hatırladı. "Belki bu kapıyı açar," dedi. Yosunlu ahşap kapıda küçük bir anahtar deliği buldu. Gümüş anahtar tam oturdu! Çevirdi ve tık! Kapı gıcırdayarak açıldı. İçeride bir harikaydı: sıra sıra yapraklı koltuklar, ahşap bir sahne ve yumuşak yeşil yosundan bir perde. "Çok güzel," diye fısıldadı Rosie.

Olive adlı baykuş süzülerek indi ve sahneye kondu. "Şimdi hatırlıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Bu tiyatro uzun zaman önce orman hayvanları tarafından inşa edilmiş. Mevsimler ve yıldızlar hakkında oyunlar sahnelemişler. Taşındıklarında orman onu geri almış." Harry kocaman gözlerle etrafına baktı. "Yani tarih hep buradaymış," dedi. "Tam burnumuzun dibinde!"

Sage bir defter çıkardı ve plan yapmaya başladı. "Onu temizleyip bir gösteri düzenleyebiliriz!" dedi. Rosie sepetinden bir süpürge aldı. Harry küçük patileriyle yaprakları süpürdü. Olive kanatlarıyla koltukların tozunu aldı. Bütün öğleden sonra çalıştılar ve tiyatro yeniden parlamaya başladı. "Bu şimdiye kadarki en güzel macera," dedi Harry.

O akşam ağaların arasında fenerler parladı. Rosie iek elenklerinden bir perde yapmıřtı. Sage meraklı bir kirpi hakkında kısa bir oyun yazdı. Harry kendini oynadı ve kırmızı atkısını gururla taktı. Olive yumuřak sesiyle anlattı. Ormandaki btn hayvanlar izlemeye geldi ve alkıřladı, tezahrat yaptı. Unutulmuř tiyatro yeniden neřeli seslerle doldu.

Gösteriden sonra küçük bir fare patisini kaldırdı. "Burayı nasıl buldunuz?" diye sordu. Harry gümüş anahtarını kaldırdı. "Bu anahtarı buldum ve cevabı bulana kadar sorular sordum," dedi. Olive başını salladı. "Merak bir hazinedir," dedi. "Önce gelen harika şeyleri hatırlamamıza yardım eder." Hayvanlar başlarını salladı ve gülümsedi.

O günden sonra orman tiyatrosu bir daha asla unutulmadı. Harry gümüş anahtarı mavi ipiyle sakladı ve hep taktı. Bazen sahnede oturur ve ormanın başka hangi sırları sakladığını merak ederdi. "Keşfedilecek her zaman daha fazlası var," dedi Sage'e. "Ve sorulacak her zaman daha fazla soru," diye onayladı Sage, gözlüklerini parlatırken.

Yani eęer bir gn ormanda dolařırken kırmızı atkılı ve parlak anahtarlı kk bir kirpi grrseniz, ona merhaba deyin. Belki sizi bir gsteriye davet eder. Ve unutmayın: Soru sormak ve keřfetmek, kendi arka bahenizde bile harika bir tarihi ortaya ıkarabilir. Tek ihtiyaınız biraz merak ve onu aacak bir anahtar.